

Ο ΑΡΑΧΟΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1966

Αριθ. φύλλου 17

Τιμή φύλλου Δρχ. 5

Επί της ύλης: ΔΓ. ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κοραή 36, Ν. Ίωνία, Αθήναι

Μηνιαία έκδοση της 'Αδελφότητας Νησιωτιτών

Ένας χρόνος πέρασε, ο καινούργιος μπαίνει

ΓΕΜΑΤΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΑΣ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ 1966

Όλα είναι συνήθεια. Τυποποιημένα. Κουρδίζονται σά ρολόγια και λένε κι' εϋχονται τὰ ίδια. Καλά Χριστούγεννα!! Καλή χρονιά!! Εϋτυχισμένος κι' ειρηνικός ο καινούργιος χρόνος!! Μιλάνε οι Μεγάλοι με διαγγέλματα και τέτοια, θαρρείς και θέλουνε νὰ πιάσουν μέσ' τὴ χούφτα τους μὴν ἀπεραντοσύνη ἀμέτρητη και σίγουρα τόσο μεγάλη κι' ἀπιαστή πού ὁ νοῦς τους ποτέ δὲ σκέφτηκε. Μὰ σὰν τί νάναι τοῦτο; Θέλουμε νὰ πιστεύουμε πῶς είναι κάτι πού ἀσταμάτητα πόρευται κι' ἀλλάζει και θέλει μεγάλη ἀπόφαση και πολλὴ κυνηγητὸ γιὰ νὰ παρακολουθῆται σίγουρα χωρίς νὰ μᾶς ξεφύγει.

Έτσι λοιπὸν πέρασε κι' ἕνας ἀκόμα χρόνος. Φυσικὰ τοῦτο είναι οὔτε μιὰ σταγόνα στὴ γένεση και πορεία τῆς ζωῆς. Γιὰ μᾶς ὅμως πού όλα μᾶς μετριῶνται κι' είναι λίγα, πρέπει νὰ στέκει ὁρόσημο και καλά νὰ μελετιέται. Έτσι πού ὅσο μπορούμε περισσότερα νὰ προετοιμάζουμε γιὰ τὶς ἐπερχόμενες γενιές πού θέλουν νὰ πορεύονται και νὰ βασίζονται σὲ μᾶς.

Τόσο ἡ 'Αδελφότητα, ὅσο και ἡ 'Εφημερίδα μᾶς ὁ 'Αραχόος' γεννήθηκαν κάτω ἀπὸ μὴν ὁργανικὴ ἀνάγκη. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ἦταν κι' εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνώσεως γιὰ τὴν πάλη. Σκοπὸς τους ἦταν κι' ἐξακολουθεῖ νάναι ἡ μὲ κάθε τρόπο ἀνοδος τοῦ βιωτικῶ, πνευματικῶ, οικονομικῶ, πολιτικῶ και πολιτιστικῶ ἐπιπέδου ὅλων τῶν μελῶν τῆς εἴτε τῶν ξενιτεμένων, εἴτε τῶν ἐκεῖ διαμενόντων.

Κι' ἐπειδὴ τέτοιον καιρὸ μάθαμε ὅλοι «Νὰ τὰ λέμε» και «Νὰ μᾶς τὰ λένε», ἄς τὰ πούμε λοιπὸν κι' ἐμεῖς.

Δὲν πρέπει νὰ χουμε οὔτε αὐταπάτες, οὔτε αὐτοκατανοήση. Οἱ ἀπαιτήσεις ἐπιδιώξεις, προβλέψεις και ἀπαντήσεις τόσο τῆς 'Αδελφότητος' ὅσο και τῆς ἐφημερίδος μᾶς δὲν μπόρεσαν νὰ φτάσουν σὲ καινὸ τὸ σημεῖο πού ἔπρεπε. Ὑπῆρχαν και ὑπάρχουν τόσον οἱ ἀντικειμενικὲς, ὅσο και οἱ ὑποκειμενικὲς συνθήκες νὰ γίνουν, ὅχι βέβαια θαύματα, ἀλλὰ πάρα πολλὴ ἀξιολόγια πράγματα. Τί εἶναι ὅμως ἐκεῖνο πού βασικὰ στάθηκε ἐμπόδιο στὴν πρὸ πέρα ἀνάπτυξη και δυνάμωση τῆς 'Αδελφότητος' και τῆς ἐφημερίδος μᾶς; Μήπως δὲν ὑπάρχουν μέσα στοὺς κόλπους τῶν Νησιωτιτῶν οἱ ἱκανοὶ ἄνθρωποι πού θὰ μπορούσαν νὰ καταπιαστοῦν και μὲ τὰ ζητήματα τοῦ συλλόγου μᾶς και μὲ τὰ ζητήματα τῆς ἐφημερίδος μᾶς;

Δυστυχῶς ἡ διαπίστωση εἶναι μιὰ και καθαρή χωρίς νὰ ἐπιδερῶνται οὔτε ἔρευνες, οὔτε σκέψεις, οὔτε ἀμφισβητήσεις. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΠΛΗΘΥΝΟΥΝ!! Τότε τί συμβαίνει και δὲν χρησιμοποιοῦνται οἱ πολῦτιμες και τεράστιες αὐτὲς πατριωτικὲς δυνάμεις γύρω ἀπὸ τὰ παραπάνω προβλήματα; Ἀπλούστατα μὴν ἀδικησὶ πολλὴ ἐπικίνδυνη και πολλὰ φορὲς τελειῶς ἀδικαιολόγητη. Δὲν μπορεῖ κανένας νὰ ἰσχυρισθῇ πῶς δὲν τοῦ περισσεύει ὁ ἐλάχιστος αὐτὸς χρόνος πού θὰ χρειασθῇ νὰ βοηθῆται τοῦτη τὴν κίνηση.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ 'Αδελφότητα' δὲν πλάτυνε ὅσο θὰ μπορούσε τοὺς τομείς δραστηριότητος, μὰ κι' ἀκόμα δὲν ἔγινε συνεχὲς προσπάθεια γιὰ νὰ κινήσει τὰ πατριωτικὰ ἐκείνα στοιχεία πού μπορούν και πρέπει ν' ἀποδώσουν. Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς εἶναι κάπως τυποποιημένες (ἐκδρομὲς, χοροὶ, συνεστιάσεις) χωρίς μιὰ κάποια διεύρυνση και πρὸς ἄλλους τομείς μὲ οικονομικά, πνευματικά, πολιτιστικά, καλλιτεχνικά και ἄλλα ἐνδιαφέροντα.

Ἐπίσης ὑπάρχει και ἡ ἄλλη εἴδη τοῦ νομίσματος. Μερικοὶ συμπατριῶτες μᾶς ξεκινώντας ὅχι ἀπὸ σωστὴ βάση, προσπάθησαν νὰ κάνουν στὴν 'Αδελφότητα' και στὴν ἐφημερίδα μὴν ὅχι ἐπικοινωνιακὴ και γόνιμη κριτικὴ μὲ τὴν παράλληλη συμμετοχὴ τους, ἀλλὰ μιὰ στεῖρα, ἀγονη και πολλὰς φορὲς ὅχι καλόβουλη κριτικὴ χωρίς καμμιὰ ἀπολύτως συμμετοχὴ τους. Ὁ καθένας πού νομίζει ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ἐνεργοῦν σωστά, παίρνει μέρος ὁ ἴδιος ἐνεργά και ἄς εἶναι βέβαιος ὅτι τότε ὅλοι θὰ τὸν συγχαροῦν. αὐτὸ ἄλλως τε εἶναι θρησκευτικὸ δόγμα τόσο τῆς 'Αδελφότητος' ὅσο και τῆς ἐφημερίδας.

Ξεκινώντας ἀπ' αὐτὴν τὴν βάση μπορούμε ν' ἀποδώσουμε «τὰ τοῦ Καίσαρος, τῷ Καίσαρι και τὰ τοῦ Βασιλέως τῷ Βασιλεῖ». Μ' ἄλλα λόγια εὐθύνονται ἐκεῖνοι πού τάχθηκαν στὸ Συμβούλιο και σὲς ἄλλες ἐπιτροπὲς γιὰ τὴν μὴ διεύρυνση και κινητοποίηση τῶν ζωντανῶν δυνάμεων πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς πάλης γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ Συλλόγου, μὰ ταυτόχρονα εὐθύνονται πολλὸ περισσότερο ἐκεῖνοι πού ἀδιαφοροῦν τελειῶς γιὰ τὴν 'Αδελφότητα' και ἐκεῖνοι πού χωρίς νὰ πάρουν πρωτοβουλιακὴ και ἐνεργὸ μέρος στὴν κίνηση ἀσκήσαν πολεμικὴ κι' ὄχι κριτικὴ σὲ κείνους πού δουλεύουν. Δὲν τοὺς βοηθῆσαν μὲ τὴ συμμετοχὴ τους στὴ δράση, ἀλλὰ στάθηκαν σὰν ὑψηλοὶ παρατηρητὲς και ἄ-

Πανηγύρι Ναζαίου
8.9.1965

μέτοχοι δικαστὲς κατὰ κάποιο τρόπο. Έτσι λοιπὸν μπορούν νὰ μπουδ τὰ πράγματα στὴ θέση τους. Γιατί στὰ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς ἐκεῖνοι πού δουλεύουν κάνουν και σφάλματα, ἐνῶ ἐκεῖνοι πού δὲν δουλεύουν εἶναι ὀλόκληροι ἕνα μεγάλο σφάλμα.

Δὲ θὰ σταματήσουμε καθόλου σὲς εἰδικὲς συνθήκες πού ἐπεκράτησαν σχεδὸν κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦ περασμένου χρόνου, και πού εἶχαν ἀναμφισβήτητη τὴν ἐπίδρασή τους σ' ὅλες γενικά τὶς προσπάθειες και ἐκδηλώσεις τῆς 'Αδελφότητος'. Αὐτὲς εἶναι σ' ὅλους μᾶς γνωστὲς κι' ὁ ἀντικειμενικὸς τους ὀλοφάνερος.

Μπαίνοντας στὸν καινούργιο χρόνο, φορτωμένοι μὲ μιὰ πολῦτιμη πείρα ἀπὸ τὸ παρελθόν, ζυγίζοντας σωστά τὶς ἐπιτυχίες και ἀποτυχίες μᾶς, μπορούμε ἀλλάξαι νὰ κάνουμε μιὰ σίγουρη και σταθερὴ προοπτικὴ γιὰ τὸ μέλλον. Καί γιὰ νὰ εἴμαστε πρὸ συγκεκριμένοι, ἂν ἡ πικρία γι' αὐτοὺς πού δούλεψαν κι' ἄκουσαν τὴν ἀγονὴ κριτικὴ τῶν ἄλλων μετατραπῇ σὲ μιὰ πατριωτικὴ και γόνιμη φιλοτιμία γιὰ βελτίωση και παραπέρα καλλίτερη δράση, ἂν ἐκεῖνοι πού ἀσχοῦν πολεμικὴ μπουδ οἱ ἴδιοι πρωτοπόροι σὲς κινητοποιήσεις, κι' ἂν τελικὰ ἡ μεγάλη μάζα τῶν συμπατριῶτων μᾶς πού ἀδιαφορεῖ γιὰ τὰ κοινὰ ἀποφασίσει νὰ διαθέσει ἐλάχιστο χρόνο γιὰ τὴν 'Αδελφότητα', πρέπει νὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὅχι μόνον ὅλα γίνουμε ἡ πρώτη 'Αδελφότητα' - τίτλο πού ἤδη τὸν ἔχουμε ἀπκτήσει - ἀλλὰ πραγματικά μιὰ ὑποδειγματικὴ κυψέλη πού ν' ἀποτελεῖ παράδειγμα γιὰ μίμηση.

Μὲ τούτα τὰ δεδομένα και μὲ τὴν καλόκαρδη κι' αἰσιόδοξη ψυχολογία ὅλων τῶν Συμπατριῶτων μᾶς, μπαίνουμε στὸν καινούργιο χρόνο τοῦ 1966 μὲ τὶς καλλίτερες ἐλπίδες.

Δ. ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΤΙΤΟΡΙΚΟΝ

ΗΤΟΙ

Ἱστορικὸν ἰδρύσεως, ἐνεργεῖαι και πόροι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου Βαθυκάμπου - Κεντρικοῦ

Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Νικολάου Δ. Κίτσου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ζ'. ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐκρίθη ἀπαραίτητος και πά- λιν ἡ ἐπικοινωνία μᾶς μὲ τοὺς ἐκτὸς συνοικισμοῦ εὐρισκομένους και ἀπεστάλη πρὸς αὐτοὺς ἡ κατωτέρω ἐπιστολή:

«Φίλε Κε ...»

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ καταστή- σωμεν ὑμᾶς διὰ τῆς παρουσίας κοινωνοῦς τῆς μεγάλης χαρᾶς μᾶς, ὅτι ἡξιώσθημε χάριτι Θεοῦ νὰ παραστώμεν εἰς τὴν πρώτην ἐν τῷ συνοικισμῷ μᾶς Βαθυκάμ- πῳ λειτουργίαν ἐν τῷ νεοδητῷ και ἀσκητῇ ὄντι Ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Δὲν παρήλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης συγκεντρώσεώς μᾶς, ὅπου συνεζητήθη τὸ θέμα ἀνεγέρσεως ναοῦ ἐν τῷ συνοικισμῷ μᾶς και ἐντὸς τοῦ βραχυτάτου αὐτοῦ χρό- νου, διὰ συντόνων ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως και τῆς συνδρομῆς ἀφ' ἐνὸς τῶν συνοικι- κωτῶν και ἀφ' ἐτέρου γνωστῶν και φίλων κατοικοῦντων ἐνταῦθα και ἄλλοι, ἐπετεύχθη ὥστε ν' ἀνεγερθῇ μεγαλοπρεπὴς, βάσει σχεδίου ὁ ναὸς και νὰ τελεσθῇ ἐντὸς αὐτοῦ ἡ Θεία Λειτουργία.

Ἡ πρωτοφανὴς συρροὴ τῶν πι- στῶν ὁ ἐνθουσιασμός των και ἡ ἐπακολουθήσασα ὑποδειγματικὴ καθ' ὅλα ποιήγους, διαρκέσασα ἐπὶ διήμερον και αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ, ἀποκομίσαντες τὰς καλλίτερας ἐντυπώσεις, μᾶς ὑπο- χρεῶνουν ὅπως τὸ συντομώτερον ἀποπερατώσωμεν τὸ θεάρεστον αὐτὸ ἔργον.

Κατεπεύγουσα προβάλλεται ἡ ἀνάγκη κατασκευῆς τῆς στέγης αὐτοῦ.

Ὅθεν κρίνομεν ἀπαραίτητον τὴν μετ' ὑμῶν ἐπικοινωνίαν, διὰ τῆς παρουσίας, ἵνα ζητήσωμεν τὴν συνδρομὴν σας, στηριζόμενοι εἰς τὰ ἐρησκειτικά και φιλανθρω- κά ὑμῶν αἰσθήματα.

Ἐπὶ τούτοις εὐχόμεθα ὅπως ἡ χάρις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου ἐνισχύῃ ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Φιλικώτατα

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Η'. ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Μὲ ἐνανεωμέναις δυνάμεις και συντόνους ἐνεργείας τῆς ἐπιτρο- (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

Τὴν 15/1/66 πραγματοποιή- θηκε τὸ καθιερωμένον κόψιμο τῆς πίττας μᾶς στὴν Νησιώτικη τα- θέρνα στὴν Πλάκα. Προτοφανῆς ἡ συμμετοχὴ στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ

ἀπῆλθον τὰ χρόνια πολλὰ στοὺς παρερισκομένους και κάλεσε τοὺς συμπατριῶτας πάντα νὰ συμβάλ- λουν στὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς ἀδελφότητος γιατί ἔτσι ἡ ἀ- δελφότης πού βρίσκετε σὲ ἀνο-

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κάβει τὴν πίττα.

τῆς ἀδελφότητος γύρω στὰ 350 ἄτομα παρευρέθησαν στὴν ὥραία ἐκδήλωση πού εὐχίσε σὲ ὅλους μᾶς τὴν Πατρίδα μᾶς, μεταξὺ τῶν παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος Ἀθη- ναίων και ὁ ἀντιδήμαρχος Πειραι- ὦς κ. Γ. Ἀράνης. Μὲ τὸ κόψιμο τῆς πίττας ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

δο θὰ φάσῃ πολλὴ ψηλά ἀκόμα. Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων ὡς και οἱ ἄλλοι παριστάμενοι ἐπίσημοι ὅπως ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τὰ «ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ» κ. Παπακώ- στας ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμόν γιὰ τὴν ἀδελφότητά μᾶς, και εἶ- ναι πράγματι ἀξιοὶ ὅλοι οἱ Συμ- (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Γ. Πιλάς στὴν ἐορτὴ μᾶς.

Σκίτσα ἀπ' τὸ Χωριό

“ΟΙ ΦΟΡΟΜΠΗΧΤΕΣ,,

Τοῦ ἔθνους οἱ ἀντιπρόσωποι εἰδ' ἄλλως οἱ πατέρες

και μὲ τὸ δίκαιό τους λοιπὸν φανήκανε και φίδια.

Μ' ἀφοῦ τὰ κάνανε γυαλιὰ κυττάζουμε γιὰ πόρους, τὴν σύραγγα ἐτοιμάζουμε νὰ πάρουν λίγους... φόρους νὰ κάνουν νεκρανάσταση τῆς ἀλλοτε κτισμένης μὲ μάρμαρα, μὰ σήμερα τῆς τόσο χτικιασμένης.

Κι' ὁ λαὸς πού κάθεται ζώνοντας τὸ λουρί του κι' ἔχει καθρέφτη τὴν ζωὴ και βλέπει τὴν πληγὴ του σκέπτεται πῶς δὲν τὸ χωρεῖ τὸ ἔργο τὸ πεζούλι κι' ἀπὸ τὴν σκέψη του αὐτὴ τρέμει ὡς τὸ μδούλι.

“Όλα μαγκούφκα μ' φαίνονται πᾶν κατὰ ν'εμ' τὰ ρ'μάδια τρώω τὴν κλοῦρα μουχλιασμέν' μαζί μὲ τὰ πουσάνδια και πᾶει τώρα παραπάν' τὸ λάδ' και τὸ πετρέλαιο μωρ' θέλει τίτσα τὸ σκυλί, δὲν πᾶει μὲ τὸ Βαγγέλιο.

Ἀλλὰ γιὰ στᾶς' θὰ κοιμηθῇ κανεὶς ὅπως θὰ στρώσῃ κι' αὐτοὶ πού μ' τὴν σκαρῶσανε τὸ κόκκορα τὴν γνώση ξέρω πῶς ὅλοι ἔχουνε, δι' αὐτὸ ἀπὸ τώρα σκάψω νὰ τοὺς ἀνοίξω διὰ καλὰς σαράντα πῆχες τάφο.

Κι' εἰκὶ τὸ φίδ' πού πέταξε τόσα πολλὰ κεφάλια θ' ἀρθῇ καιρὸς πού θὰ τοῦ κλαῖν' οἱ φίλοι του τὰ χάλια θὰ τοῦ τὸ πῶ. σὺν Ἡρακλῆς γενναῖα κι' ἀνδρείκεια ἐντὸς ὀλίγου τρέψανα θὰ δῆς τὰ δυνάμεινα.

ΑΡΗΣ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ “ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ,,

Τὴν 12ην Δεκεμβρίου, πραγμα- τοποιήθηκε ἡ ἐπαναληπτικὴ Γενι- κὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν αὐδοσαν τῆς Συνομοσπον- δίας Ἑπαγγελματιῶν και Βιοτε- χνῶν τῆς Ἑλλάδος, μὲ συμμετο- χήν ἀρκέτων Συμπατριῶτων.

Μὲ τὴν ἐννομή των Ἑργασιῶν, τὸν λόγον ἔλαβε ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου ὅστις ἀφοῦ ἐχαί- ρητε τὸς παριστομένους, κά- λεσε τὴν συνέλευση νὰ ἐκλέξῃ τὸν Πρόεδρον γιὰ τὴν καλλίτερη διε- ξαγωγή των Ἑργασιῶν, προτεί- νας πρὸς τοῦτο τὸν κ. Χορίλαον Τρομποῦκην. Ἡ Συνέλευση μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα δέχθηκε τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Χ. Τρομποῦκη, ὅστις λαβὼν τὸν λό- γον ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸ Σῶμα διὰ τὴν ἐκλογὴν του, κάλεσε τοὺς παριστομένους νὰ συντελέσουν, ὥστε ἡ συζήτησις νὰ διεξαχθῇ σὲ πολιτικὰ πλοίσια, ὅπως ἀρ- μόζει στοὺς Τζουμερκιώτες. Με- τὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Γραμματέως κ. Τ. Ρακοπούλου, ὁ λόγος ἐδό- θη εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συλλόγου κ. Ναπολέοντα Γε- ωργιάδην και ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν

κ. Α. Ρακοπούλου, Εἰσηγητὴν τοῦ δευτέρου θέματος ὡς και με- ρικὰς διατάξεις.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁμιλίας τοῦ Ε.ρηγητοῦ, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Α. Ἀράνης σὰν ἐκπρόσωπος τῆς Πανεπιστημικῆς (Συν)νδίας, ὅστις ἀφοῦ μετέφερε τὸν χαιρετι- σμὸν στὴ Συνέλευση, κάλεσε τοὺς Τζουμερκιώτες νὰ βοηθήσουν, ὥ- στε νὰ γίνῃ πραγματικότητα ἡ Πανεπιστημικὴ Ἑστία, ὄνειρο ὁ- λων τῶν Ἑπειρωτῶν και ἀφοῦ ἀνέλυσε τὶς προσπάθειες τῆς Συ- νομοσπονδίας γιὰ τὴν Ἑπειρο, πού εἶναι πρώτη στοὺς Ἑθνικοὺς ἀγῶνες, ἀναφέροντας συγχρόνως τὸ πόσο ἐγκαταλειμμένη εἶναι ἡ Ἑπειρος, ἀφοῦ ἡ γιορτὴ τοῦ «ΟΧΙ» ἀνήκει σὲ μᾶς, στοὺς Ἑ- περιώτες κατὰ κύριον λόγον γί- νεται στὴν Θεσσαλονικὴ κατέλη- ξεν, τονίζοντας πῶς στὰν ζητᾶμε- κάτ' ἐνωμένοι εἰς τὸ ἐπιτύχαιμεν.

Μετὰ τὸν κ. Ἀράνην, τὸν λό- γον ἔλαβε ὁ κ. Α. Παππας, ὅστις ἐπέκρινε τὸ Δ. Συμβούλιον γιὰ τὴ θέσι σχετικά μὲ τὴν ἀνατρο- πὴν τῆς Κυβερνήσεως τῆν 15ην (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΚΤΙΤΟΡΙΚΟΝ

της, αί έργασίαι συνεχίσθησαν καί τὸ δεύτερον χρόνο.

Κατεσκευάσθησαν καλλιτεχνικὴ ἐκ ταμίντου κίονες καὶ ἐπάνω σ' αὐτοὺς ἐστηρίχθη ἡ στέγη ἐκ κεράμων, ἡ ὕψιστος τῆς ὁποίας μᾶς παρεχωρήθη πρὸς ὑλοτομίαν ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Ράμιας.

Ἦταν Σαββατοβράδυ δὴν καὶ τὸ τελευταῖον κεραμίδι εἶχε λάβει τὴ θέσιν αὐτῆς τῆς στέγης καὶ ὁ αὐθορμητισμὸς πάλι ἐθρίμβευσε:

Χορὰ, ἐκδηλώσεις, χοροὶ, τραγούδια καὶ ἐπίκαιρος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ὁμιλία, ὧς τὰ μεσάνυκτα, μέσῃ σ' ἓνα παραλήρημα Ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀντηχοῦσαν αἱ χαρούμεναι ἐκδηλώσεις.

Τὴν 29ην Ἰουνίου 1960 ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία εἰς στεγασμένον πλὴνον ναόν.

Σημειοῦμεν ἐδῶ ὅτι ἡ κατεργασία τῆς ὑψίστης, ἡ κατασκευὴ τῶν κίωνων καὶ τῆς στέγης ἐγέναντο δωρεάν διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν εἰδικῶν τεχνιτῶν τοῦ συνοικισμοῦ, βοηθουμένων ὑφ' ὧν τῶν ἄλλων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Καὶ ἡ δεύτερά κατὰ σειράν πανήγυρις δὲν ὑστέρησεν τῆς προηγούμενης εἰς πλῆθος, τάξιν καὶ ἐκδηλώσεις.

Πρωτοβουλία τοῦ Θεολόγου κ. Δημητρίου Χ. Θεοχάρη ἐπαίχθη ὑπὸ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου τοῦ ἔργον ἐδ' Ἀθανάσιος Διάκκος, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποίου διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἀνεγέρσεως.

Πρὸς δὲ τὸν κ. Γυμνασιάρχην ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἡ κατωτέρω εὐχαριστήριος ἐπιστολή:

«Πρὸς τὸν κ. Γυμνασιάρχην

Α) Γυμνασίον Ἀρρῆν, Ἀρτης.

Ἀξιόμ. κ. Γυμνασιάρχα,

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Βαυκάλου - Κεντρικοῦ, ἔρχεται νὰ ἐκφράσῃ πρὸς ὑμᾶς τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς διὰ τὴν προσφορὰν, τὴν διαγωγὴν καὶ αἰσθημάτων τῶν κατωτέρω μαθητῶν τάς: 1) Καλλιμογιάννη Γεωργίου Α. Ἡ' τάς. 2) Κωνσταντίνῃ Παύλου Γ. Στ' τάς. 3) Θεοδώρα Θεοφάνη Χ. Ζ' τάς. 4) Ἀναστασοπούλου Βασιλείου Ι. Γ' τάς. 5) Τσιπλῆ Λεωνίδα Χ. Δ' τάς. 6) Μάρη Χρυσάνθου Γ. Δ' τάς.

Οἱ μαθηταὶ οὗτοι προσεφέρθησαν προθύμως εἰς τὴν προβολὴν τοῦ ἔργου ἐ' Ἀθανάσιος Διάκκος, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ πτυχιούχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, μαθητοῦ σας ἐπίσης, Δημητρίου Χ. Θεοχάρη.

Ὡς διαπιστοῦμεν ἐκ τοῦ διευθύνοντος τὸ ἔργον, ὡς καὶ τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς τῶν, ἀξίζει καθεξέως πρὸς τοὺς, ὡς καὶ πρὸς ὑμᾶς τοὺς εὐγενεῖς διδασκάλους καὶ μορφωτάς των.

Τοιαῦτα προσφορὰ εἶναι δι' ἡμᾶς ὅτι ἀκριβῶς ἐνερπύει καθεξέως καὶ μορφωμένους Ἑλληνας. Ἀποτελέσματα τῆς προσφορᾶς των ταύτης, ἦτο ἡ εἰσπράξις 1520 δρχ. ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ νεομύτου Ἐκκλησίας τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων.

Θερμῶς, λοιπόν, συγχαίρομεν ὑμᾶς καὶ αὐτοὺς καὶ εὐχόμεθα ὑψεῖν σας διδασκάλων.

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Τὸν ἐπόμενον τρίτον κατὰ σειράν χρόνο, ἡξιώθημεν νὰ κατασκευάσωμεν καὶ τὰς πρεῖς θύρας τοὺς σιδηρὰς καὶ ὅλα τὰ παραβύρα. Ἐγένετο δὲ δάπεδο, τὸ ταβάνι, τὸ τέμπλον καὶ τὰ σοδαίσματα.

Ἐξοικονομήσαμεν τὰ πλὴν ἀπαραίτητα ἱερὰ Σκεύη, ἄμφια, βιβλία, Κολυμβήθραν, Ἐλδομεν ἐκ τῶν Κρατικῶν Λαχείων, δι' ἐνέργειαν τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Καραντζῆ, ποσὸν 15.000 δρχ. καὶ ἐν συνεχείᾳ ἤρξαντο ἀπὸ παντοῦ νὰ καταβάνουν δωρεὰ καὶ ἀφιέρωματα.

Ὁ κ. Βασίλειος Χ. Κίτσος Διευτὴς Κέντρον Προνοίας καὶ ὁ Ἀνθυπασιότης Χωρὸς κ. Ἀ. Ἀθανάσιος Χ. Μπαρτζώκας, ἐδῶρσαν ἓνα κώδωνα. Ὁ Κων/νος Χ. Θεοχάρης ἓνα δεκατετράφωτον κρυστάλλινον πολυέλεον, Ἐπίσης ὁ ἀνωτέρω Βασ. Κίτσος 2 κροπὴν καὶ ἓνα τοῖκεριον, ἡ Εὐαγγελία Γ. Διαμάντη τὴν εἰκόνα καὶ τὸ μονοκόμιον τοῦ Προσκυνηταρίου, ὁ Ἰωάννης Π. Κίτσος ἓνα ἐπάρχυνον θυμιατήριον.

Τὰς ἐπὶ τοῦ τέμπλου ἱερὰς εἰκόνας ἐξωγράφισεν ὁ Ἀγιογράφος ἀγιογράφος, τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων κατέβαλον οἱ κ.κ. Ξενοφῶν Χ. Διαμάντης, Ἐλένη Β. Κίτσου.

Καίτη Ι. Λαμπροδασίλη, Ἰωάννης Χ. Νάσης καὶ Λαμπρινὴ Δεληκούρα, τὴν δὲ ἀξίαν τοῦ Παντοκράτορος κατέβαλον ὁ κ. Δημήτριος Χ. Διαμάντης καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Δεσποτικοῦ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἰωάννης Βασιλείου.

Ἐξ ἄλλου ἡ Σταυρούλα Θεοχάρη προσέφερε τὴν ἐπὶ τοῦ τέμπλου γυφίνην κληματαρίαν.

Μὲ ἐντονον δραστηριότητα καὶ θερμουργὸν ζήλον ἐπιτροπῆς καὶ κατοίκων γιορτάσαμε ἐν συνεχείᾳ κατόπιν τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου εἰς τὸν μὲ τοχὺ ρυθμὸν βαίνοντα πρὸς τελειοποίησιν Ἱερὸν Ναόν.

Θ'. ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Μὲ ἀκατάβλητον ἀποφασιστικότητα προχωροῦμεν. Κάθε ἡμέρα παρερχομένη ἀφίνει πίσω τῆς κατὰ καινούργιον καὶ τὸ καινούργιον αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀκόμη βήμα πρὸς τὸ τέρας.

Ἐνταῦθα ἀπὸ ἐξ ἑτῶν προσπαθείας οἱ κατόικοι εἶδαν μὲ χαρὰ τὸ ἐνεργὲς τοῦ πραγματοποιημένου. Παρ' ὅτι σ' ἓνα τέτοιο ἔργον δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι ἐτελείωσε, στήν προκειμένη περίπτωσιν, κρατώντας τὴν ἀναλογίαν αὐτῆς, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐκεῖνο ποῦ γιὰ τὴν ὥρα ἀπῆλθε, ἦταν νὰ παραληφθῇ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης ὅπως ἐπαρεσκευάσθωμεν ἔλθῃ νὰ τελέσῃ τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ.

Πράγματι τὴν 19ην Ἰουλίου 1964 ἐν μέσω πολυπληθεῶς ἐκκλησιασματος ἐκ τῆς ἐνορίας καὶ τῶν περιχώρων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐδίδετον διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἐγκαίνια, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀρτης κ. Ἰγνατίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ. Ἱεροκλήρου κ. Ἰακώβου Παχὶ καὶ τῶν Ἱερέων Νικολάου Κίτσου, Κων/νου Καλιακάτσου, Νικολάου Μήτσου καὶ Δημητρίου Καραμπῆ.

Ὅλοι μὲ κατάνυξι, θαυμασμό καὶ κατὰπληξιν παρακολούθησαν τὴν σπάνια αὐτὴ, ἀλλὰ καὶ μεγαλοπρεπὴ τελετὴν. Θὰ κρατοῦν ζωρὰ στὴ μνήμη τους τὴν ἐντύπωσιν τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀρχιερέως, κρατούντος τὰ ἅγια λείψανα ἐπὶ κεφαλῇ καὶ τοῦ ἐκκλησιασματος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, ὅπου ἐν μέσω ἱεροῦ ἀλλαλαγμοῦ πίστεως καὶ νίκης ἐπ' αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ ψαλμικόν: «Ἄρατε πύλας οἱ Ἀρχόντες ὡμῶν καὶ ἐπάρεθτε πύλας αἰώνιον καὶ ἐσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης...».

Ἐν αἰσθημα ἱερὰς ἱκανοποίησεως, ἐκ μέρους ὧν ἐπισφράγισε τὴν ἱερὴν τελετὴν καὶ ὁ νεότευκτος ναὸς ἀπὸ τὴν ὥρην ἐκείνην ἀρχισε τὴν Χριστιανικὴν τὴν ζωὴν, ὡς τόπος λατρείας καὶ τελέσεως τῶν ὑπερφῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων.

Ἐν συνεχείᾳ δι' ἐγγράφον τοῦ Στου Μητροπολίτου ἐνετάλη ὁ ἐφημέριος ὅπως ἐκ περιτροπῆς ἱεραργεῖ καὶ τὸν ἐγκαίνιασθέντα Ἱερὸν Ναόν.

Ι'. Ο ΦΑΡΟΣ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΕΙ

Χάρης εἰς τὰ ὅσα ἐν συντόμῳ περιγραφῇ διελάβαμεν, ἔχει σήμερον καὶ ὁ συνοικισμὸς Βαυκάλου νὰ ἐπιδείξῃ μὲ ἱκανοποίησιν τὸν Ἱερὸν Ναόν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ποῦ ἡ καμπάνα του σὺν ἐσπερίῳ καὶ τὸν ὄρθρον μᾶς μεταφέρει σὲ ἄλλους κόσμους πνευματικῶς ὑπεργήνους.

Ἐπὶ πλὴν βροντοφῶν καὶ εἰδοστικῶν ἡνιμῶν μὲ θέλησιν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν ὅτι νομίζουμε ἀκατάβρωτο.

Εἰς τὸν ναόν μας συνέπραξε ἡ εὐσέβεια μὲ τὴν γενναίαν φρονῶν χορηγίαν καὶ ἡ ἐμπνευσις μετὰ τῆς φιλοτιμίας.

Δωρητὴς, συνδρομηταὶ καὶ τεχνίται συνηγήθησαν εἰς μίαν ἐπιτυχὴ συμφωνίαν καὶ ἐχάρισαν εἰς τὸν συνοικισμὸν μᾶς τὸν λαὸν πρὸν ὡς ἀνωτέρω Ἱερὸν Ναόν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἀγιαζόμεθα, θὰ τελώνται τὰ Μυστήρια καὶ αἱ ἱερὰ τελεταὶ καὶ θὰ κηρύσσεται ὁ Θεὸς Λόγος.

Εἰς τὴν Σαμάρειαν τῆς ἐποχῆς μας προστεθῇ ἓνα νέο φῶς τοῦ Ἱακώβ. Παρ' αὐτὸ ὁ Χριστὸς ὁμιλεῖ, ὅπως ἄλλοτε εἰς τὴν Σαμαρείαν.

Εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ συνοικισμοῦ μας, ὁ ναός, σὰν ἄστρο ἀλειυντικὸ πλοῖον, κώνει τὸ παρθενικὸ του ταξίδι.

Στὴν ταραγμένη ἐποχὴ μας οἱ λαοὶ ζητοῦν νὰ προσανατολισθῶν

πρὸς νέας κατευθύνσεις, πρὸς νέα κλίματα. Δι' ἡμᾶς ποῦ πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον, δὲν χρειάζεται ἄλλος προσανατολισμός. Ἡ Ἐκκλησία μας ἂς γίνῃ ὁ πολικὸς ἀστὴρ. Πλέθμεν σὲ πέλαγος τὴν νύκτα, ἀλλὰ δὲν ἀνησυχούμε, διότι ὁ μεγάλος αὐτὸς φάρος φωτίζει τὴν πορείαν μας. Γνωρίζομε ποῦ πηγαίνομεν. Ἡ ἀκτὴ δὲν εἶναι μακριά. Καὶ ἡ πόλις τῆς ἀνὰ Ἱερουσαλὴμ φωταγωγημένη μᾶς προσμένει.

Ὁ νεότευκτος ναὸς μας προστίθεται εἰς τὴν ἱστορίαν.

Εὐχόμεθα, ὅπως μὴ μείνῃ ἀπλοῦν κόσμημα, ἀλλὰ εὐχλωτον ἀναπλοστικὸν ὄργανον.

Ἐν ἔτει 1965.

ΝΙΚ. ΔΗΜ. ΚΙΤΣΟΣ
Ἱερεὺς

ΟΙ ΣΥΝΔΡΑΜΟΝΤΕΣ
ΤΟ ΕΡΓΟΝ

(Κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν)
Ἀναγνωστάκης Κων/νος Δημ.
Ἀράτης Γεώργιος Ν. Βουλευτῆς
Ἀντωνίου Γεωργίου Κων.
Ἀναγνωστάκης Εὐφροσ. Δημ.
Βασιλείου Λάμπρος Βασ.
Γαρουφαλῆς Πέτρος Βουλευτῆς.
Γιολλάκης Θεόδωρος Θ.
Γκόγκας Κων/νος Β.
Γεωργαγιάννης Νικόλ. Ι.
Γιώτης Χριστόφορος Δ.
Γεωργαγιάννης Δημήτριος Γ.
Γιώτης Δημοσθένης Γ.
Γιώτης Κων/νία Γ.
Γιώτης Χρήστος Α. Λοχίας.
Γιώτης Ἀριστοτέλης Ἀλεξ.
Γραμματικὸς Δημήτριος
Γεωργαγιάννης Ἰωάννης
Γιώτης Γεώργιος Ἀλ.
Γιώτης Μαρίνα Κ.
Δασκαλάκης Χριστόδουλος
Δήμος Ἰωάννης Ὁδ.
Δημόπουλος Ἀθανάσιος
Δογάνης Δημήτρης Γ. Δημ/σας.
Διαμάντης Ξενοφῶν Χ.
Διαμάντης Βασίλειος
Διαμάντης Δημήτριος Χ.
Δεληκούρα Λαμπρινὴ Π.
Ζῶνης Κων/νος Γ. Λοχαγὸς
Ζωνίκας Νικόλαος Δημ.
Ζαχαρίας Κων/νος Γ.
Θεοχάρης Βασίλ. Χ. Ἱερεὺς
Θεοδωρῆς Χρήστος
Θεοχάρης Παρασκευὴ Χ.
Θεοδωρῆς Κων/νος Χ.
Κίτσος Νικόλαος Δ.
Ἱερεὺς Κίτσος Ἰωάννης Παν.
Καλιακάτσος Διονύσιος Γ.
Καλλιμογιάννη Χαρίκλεια Π.
Καρμπῆς Κων/νος Ι.
Κίτσος Βασίλειος Χ.
Καλιακάτσος Δημήτριος Χ. Ν.
Κίτσος Σταύρος Π.
Κωσταγιώργος Ἰωάννης Δ.
Κασιμῆς Ἀριστοτέλης Δ.
Κωνσταντίνος Γεωργίου Χ.
Καλλιμογιάννης Βασίλειος Π.
Κίτσος Κων/νος Π.
Κομζιάς Ἰωάννης Εὐαγ.
Κίτσος Δημήτριος Ὑπάρχης
Καλιακάτσος Σπυρ. Κ. Δημ/λος
Κοντὸς Κων/νος
Καλιακάτσος Χρ. Δ. Ὑπ/κός
Λαμπροδασίλης Ἀλέξανδρος Ι.
Λάμπρος Γεώργιος Α.
Λαμπροδασίλης Δημοσθένης Χ.
Λαμπροδασίλη Καίτη Ι.
Μάνος Χρήστος Κ.
Μπαρτζώκας Βασίλειος Ἀρ.
Μάνος Ἀντώνιος Δ.
Μπόμπολης Χρήστος Ν.
Μπόμπολης Ἀλέξανδρος Ν.
Μπόμπολης Κων/νος Ν.
Μάνος Κων/νος Α.
Μπαλαούρας Εὐάγγελος Ὁδ.
Μάνος Ἰωάννης Εὐαγ.
Μπαρτζώκας Βασίλειος Χ.
Μάριος Βασίλειος Ι.
Μάνου Ἐλένη Γ.
Μάριος Γεώργιος Ι.
Μπαρτζώκας Ἀθαν. (Ἀνθ)στῆς
Σίμος (Θαν. Ὑ' γ'ορμ) Δομικακοῦ
Καριόλης Παναγιώτης Χωρ/λας
Μπαρτζώκας Χρήστος Ἐν/ρχης
Μπαρτζώκας Ἀριστοτέλης Γ.
Μάνος Εὐθύμιος Α.
Μάριος Κων/νος Γ.
Μάνου Ἐλένη Χ.
Μάνος Εὐάγγελος Ι.
Μάνος Ἠλίας Εὐαγ.
Μπαρτζώκας Μιλτιάδης Ἀρ.
Μάριος Ἰωάννης Γ.
Μπαρτζώκας Χρήστος Β.
Μάριος Μιχαὴλ Γ.
Μάριος Δημήτριος Χ.
Μάριος Δημήτρ. Γ. Χωρ/λας
Μάριος Ἀνδρόμαχος Δ.
Μπαλαούρας Ἀγασ. Κ.
Νάσης Χρήστος Ι.
Νάσης Ἰωάννης Χ.
Νάσης Ἀχιλλεὺς Χρ.
Παπάς Χρήστος Α.
Παπαγαγγῆς Ἀλέξανδρος Ι.
Παπαδημάς Γρηγόριος Χωρ/λας
Πιτοῦλης Ζήσης
Ραχιώτης Χρήστος Ἀπ.
Σταύρος Ἰωάννης Ν.
Σταύρος Βασίλειος Ν.

ΑΡΑΧΘΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Μὲ τὸν καινούργιον χρόνον καθιερώθη νέα στήλη

«Τὸ Βῆμα τοῦ Συνδρομητοῦ» ὅπου θὰ δημοσιεύονται γνώμαι - ἐπιστολαὶ κ.τ.λ. ὧν τῶν Συνδρομητῶν ἀναγνυστῶν.

Ἡ Συντακτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ κρίνῃ καὶ θὰ ἀπαντᾷ γιὰ τὸ κάθε ζήτημα καὶ θὰ δημοσιεύει ὅποια κείμενα νομίζει.

Δέ δά συμφωνή- σουμε!!!

Στὸ προηγούμενον φύλλον διαβάσαμε τὸ ἄρθρον τῆς κ. Καίτης Ι. Λαμπροδασίλη, «ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ».

Βασικά καὶ κύρια ἂς μᾶς ἐπιτρέψει ὁ ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης νὰ τοῦ ποῦμε ὅτι ἀστόχησε καὶ ἀπὸ θέμα καὶ ἀπὸ θέση τῆς ἐφημερίδας ποῦ τὸ δημοσίευσε, ἐκτός ἀν γιὰ λόγους ἀγνωστούς σὲ μᾶς τοὺς συμπατριώτες ὑπάρχει θέμα προσβολῆς ἢ καὶ αὐτοπροβολῆς ἀκόμα ὠρισμένων προσώπων. Στὴν τέτοια περίπτωσιν μὲ λύπη μας τὸν πληροφοροῦμε ὅτι προσέφερε τὴν πιδὸ κακίαν ὑπηρεσίαν ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ προσφέρει κανεὶς στὸ προβαλλόμενον πρόσωπο.

Ἐξηγοῦμαστε: Τὸ ἄρθρον τῆς συμπαθείσας, κατὰ τὰ ἄλλα, συμπατριώτριάς μας κ. Καίτης Ι. Λαμπροδασίλη, ἀπὸ τῆς σκέψης καὶ γνώμης προσωπικῆς ἀσχετὴς καὶ ἐννεύς τελείως μὲ τὸ σκοπὸ ποῦ ἐπιδιώκει ἡ ἔκδοσις τῆς Ἐφημερίδας «ΑΡΑΧΘΟΣ», πέρα ἀπ' αὐτὸ δὲν συσχετίζεται καθόλου μὲ τὰ προβλήματα ἢ τοὺς ἀντιθέτους τῶν ἐνδιαφερόμενων τῶν συμπατριωτῶν μας. Ἀλλὰ μήπως δημοσιεύθηκε ὡς λογοτέχνημα; Τότε ὅμως δὲν εἶχε καμμιὰ θέση στὸ κέντρο τῆς πρώτης σελίδας, ἀλλὰ πίσω στὴ δεύτερη σελίδα. Τέλος μπαίνομεν στὸ περιεχόμενο. Φυσικὰ δὲν πρόκειται νὰ ἀσχαληθῶμε οὔτε μὲ τὸ «εἰσπρακτικὸν» τρόπο ἀφήγησιν γιὰ ἐκθεσὶ μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ οὔτε μὲ τ' ἰσχυρὰ θέματα τῶν ἐντυπώσεων γιὰ τοὺς ξένους ποῦ στὸ κάτω τῆς γραφῆς εἶναι τελείως προσωπικά. Ὅμως εἰμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ θίξομε μερικὲς πλευρὰς ποῦ ἐλάττουν τὴν Ἐφημερίδα ὡς ἐντυπο ποῦ εἶτε τὸ θέλομε εἶτε οὐκ διαβάσεται καὶ ἀπὸ ξένους καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους ἔξω ἀπὸ μᾶς καὶ μέσα καὶ ποῦ καταλαβαίνου καὶ κρίνου, ἂν τὶ γράφω: «Ἐνας ἔμπορος ταξιδεῖ γιὰ τὴν Εὐρώπην γεμάτος ἐλπίδες καὶ ὄνειρα, γιὰ νὰ φέρῃ καλὰς δουλειὰς γυρίζοντας πίσω. Μία κυρία ποῦ κάνει πῶς δὲν ξέρει τὰ Ἑλληνικά — καὶ ἂς εἶναι ἀπὸ τὰ Πετράλωνα — πηγαίνει στὸ Βέλγιον γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς — ποῦ εἶναι διομήχανος μεταξωτῶν, καθὼς μᾶς εἶπε, καὶ ἂς ἐργάζεται 200 μέτρα ἀπὸ τὴ γῆ, αὐτὸ δὲν ἔχει καμμιὰ σημασίαν. Τὸ κου-

Σιαπέρας Ἀχιλ. Ι. Δημ/λος
Σιαπέρικας Κων/νος Γ. Δημ/λος
Σπυρόπουλος Κων/νος Σ.
Σφήκας Γεώργιος Ν.
Σπύλος Ἰωάννης Χωρ/λας
Σταύρος Ἀριστομένης Β.
Σιόντης Βασίλειος
Στολάκης Χρήστος
Τσιμπλῆς Σωτήριος
Τσιμπλῆς Ἀριστείδης
Τόσκας Νικόλαος
Τσοῦτσιου (Βόγκας) Σοφία
Δημ/σας
Φεύγας Βασίλειος Γ.
Φώτης Βασίλ. Γ.
Φεύγας Χαρίλαος Γ.
Χολέβας Ἀριστοτέλης Ἠλ.
Χριστογιάννης Δημοσθένης
Χολέβας Βασίλειος Γ.
Χριστογιάννης Χρήστος
Χριστοδούλου Βησσαρίων Ἱατρός
Χολέβας Ἰωάννης Γ.
Χολέβας Ἀναστάσιος Ἠλ.
Χριστογιάννης Βασίλειος
Ψυχογιὸς Κων/νος Ι.
Ψυχογιὸς Λάμπρος Ι.
Ψυχογιὸς Ἰωάννης Ι.
Ψυχογιὸς Δημήτριος Ι.
Ψυχογιὸς Νικόλαος Ι.

Χωρῶν ἐργαζόμενοι εἰς Πτολεμαῖδα μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Νικόλαον Χ. Θεόδωρον ἀπέστειλαν τὴν συνδρομὴν των, τὰ ὄνομα τῶν ὁποίων μᾶς διαφεύγου. Ἄν μᾶς διέφυγον καὶ ἄλλων συνδρομητῶν ὀνόματα, δὲν ἔγινε ἀπὸ σκοπιμότητα, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν.

ΤΕΛΟΣ

τῆς Ἐφημερίδας μας ἀνεξάρτητος ἀπὸ λογοτεχνικὴ ἀξία.

Οὔτε ἡ ἐξηγέται μανιούλα τῆς Πελοποννήσου, ποῦ μὲ τὰ κασόνια καὶ μὲ τὰ καλάθια μὲ ντομάτες - πιπεριές - λάδι - φασόλια πηγαίνει στὰ παιδιὰ τῆς ποῦ δουλεύουν στὴ Γερμανίαν, ὅρῃκε θέσιν στὴ καρδιά τῆς ἀρθρογράφου.

Ἄς μᾶς συμπαθήσῃ ἡ ἐκλεκτὴ κατὰ τὰ ἄλλα καὶ συμπαθεστάτη συμπατριώτισσά μας γιὰ τὴν ἀπόλυτη διαφωνία μας, ἐπίσης καὶ ὁ ὑπεύθυνος τῆς ὕλης ποῦ δὲν μόνον δὲ βοήθησε ἀλλὰ ἀντίθετα ἔδωσε δικαιώματα γιὰ ἐπικρίσεις.

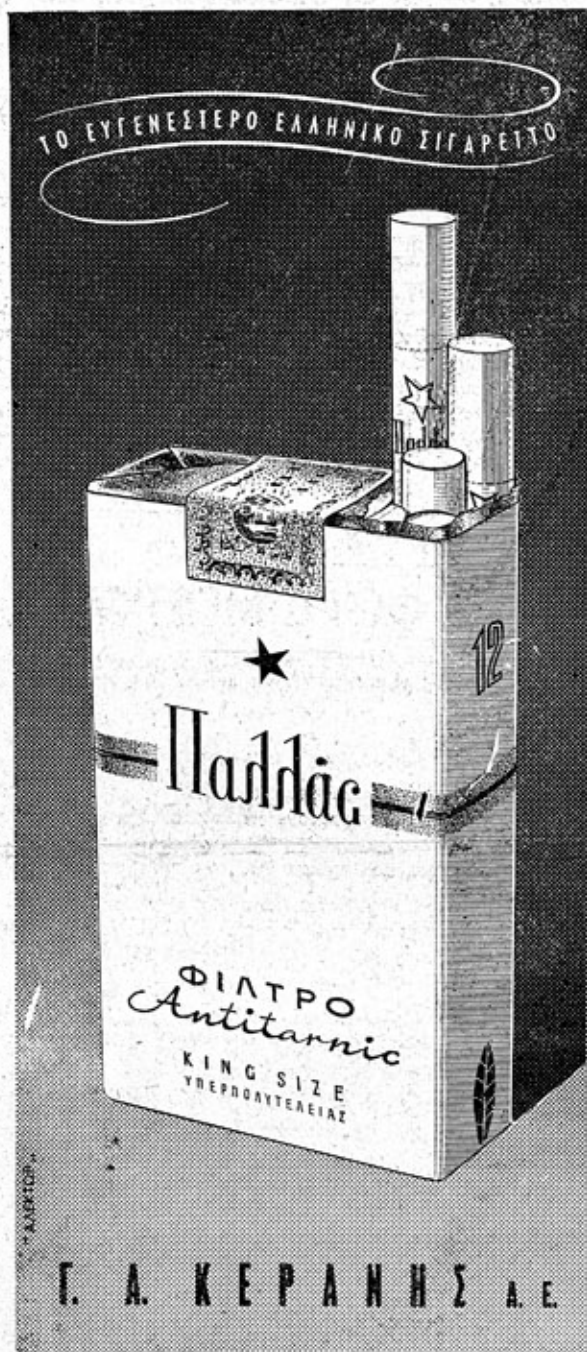
Παράπονον

Μὲ τὸ 16ον φύλλον τῆς Ἐφημερίδας μας τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, ἔκλεισε καὶ ὁ δεύτερος χρόνος ἀπὸ τὴν ἐκδόσιν τῆς.

Ὅλοι εἶδαν τὴν ἔκδοσιν τοῦ «ΑΡΑΧΘΟΥ» σὰν ἓνα σημαντικό βῆμα γιὰ τὴν Ἀελλότητα, γιὰ τὸ χωριὸ μας καὶ γιὰ ὅλη τὴν περιοχὴ τῶν Τζουμέρκων. Μὲ χαρὰ εἶδαν τὰ πρῶτα φύλλα καὶ ἀγάπησαν σὲ συνέχεια τῆς Ἐφημερίδας μας καὶ πολλὰς φορὰς ἦταν συγκινητικὲς πραγματικὰ αἱ ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐνὸς κενοῦ ποῦ ὑπῆρχε.

Ἐμεῖς, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, τῆς ἐνδόσεως μας τόνισαμε, πῶς ἡ Ἐφημερίδα μας εἶναι τὸ βῆμα ὁλάκερης τῆς περιοχῆς τῶν Τζουμέρκων καὶ ὑποσχεθῆκαμε κάθε φιλοεὐνία στὶς στήλες τῆς καὶ τὸ ἀποδείξαμε αὐτὸ προβάλλοντας κάθε ζήτημα, κάθε πρόβλημα τῶν Τζουμέρκων ποῦ ἀσφαλῶς ἦταν καὶ δικὰ μας πρόβλημα. Ἐνῶ ἐκείνοι:

Ἐκεῖνοι πέραν ἀπὸ μερικὰς ἐξαιρέσεις ποῦ μποροῦν νὰ μετρηθῶν στὰ 5 δάκτυλα τοῦ χεριοῦ μου, δὲν μᾶς βοήθησαν οὔτε οἰκονομικὰς ποῦ αὐτὸ γιὰ μᾶς εἶναι τὸ λιγώτερον, ἀλλὰ οὔτε καὶ μὲ συνεργασίας τους, γιὰ τὰ ἴδια τὰ προβλήματα. Τί νὰ πῇ κανεὶς γιὰ τοὺς κοινοτάρχας τῶν 40 χωριῶν (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
πατριώτες μας που δεν παραλεί-
πουν να μετέχουν σε όλες τις εκ-
δηλώσεις που πραγματοποιή ή α-
δελφότητά μας.

Συμβουλίου της 'Αδελφότητας 'Αμ-
πελιωνιτών — 'Ολυμπίας κ. 'Α-
ναγνωστόπουλον και τόν πρόεδρον
της 'Αδελφότητας Βοιωτών Κοζά-
νης — 'Αξίζει πραγματικά κάθε

(Συνέχεια εκ της 2ας σελίδος)
ριών της περιοχής, τί να πη για
τόν Σύλλογο τών Τζουμέρκων,
για τήν Πανηπειρωτική;
"Όμως παρ' όλα αυτά, ή 'Εφη-
μερίδα μας είναι στίς καρδιές
των και πιστεύομεν πώς ό και-
νούργιος χρόνος θα είναι ή όφε-
τηρία νέων προσπαθειών και νέων
αλμάτων.
Πάντως για τὰ περασμένα μάς
μένει τὸ Παράπονο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΤΗΣ
ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. 56
'Εν Κεντρικῷ τῇ 16.12.1965

Πρὸς
Τὸν 'Αξιόμ. Δήμαρχον Πειραιῶς
Εἰς Πειραιά

'Αξιότιμε κ. Δήμαρχε,
Τὸ 'Εκκλησιαστικὸν Συμβού-
λιον Κεντρικῷ - 'Αρτῆς, αἰσθά-
νεται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐκ-
φράσῃ διὰ τοῦ παρόντος πρὸς
ὑμᾶς καὶ τὸν ἀγαπητὸν συμπα-
τριώτην του κ. Γεώργιον 'Αράπην
τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ τὰς
θερμοτέρας τὸν εὐχαριστιᾷν του
διὰ τὴν εὐγενή προσφορὰν ὁκτώ
(8) ἐκκλησιαστικῶν φανῶν καὶ
ἱσαριθμῶν στολῶν, πρὸς τὸν 'Ιε-
ρὸν Ναὸν τῆς 'Αγίας Παρασκευ-
ῆς, εὐχόμενον ὅπως Κύριος ὁ
Θεὸς ἐνισχύῃ ὑμᾶς εἰς ὅ,τι καλὸν
καὶ χαρίζῃ πλουσίαν τὴν χάριν
πρὸς ἐπιτέλεσιν θεαρέστων ἔργων
διὰ πρεσβειῶν τῆς ὁσιομάρτυρος
'Αγίας Παρασκευῆς.

Ἐπὶ τούτοις εὐχεται οὖν οἰ-
κογενειακὴν εὐτυχίαν καὶ πᾶν ἀ-
πὸ Θεοῦ ἀγαθόν.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Διὰ τὸ 'Εκκλησ. Συμβούλιον
'Ο Πρόεδρος
ΝΙΚ. Δ. ΚΙΤΣΟΣ
'Ιερεὺς

Κοινοποιεῖται:

- 1) Πρὸς τὴν 'Ιερὰν Μητρόπολιν
'Αρτῆς Υ.Τ.Α., ὅπως εὐσε-
στηθῇ καὶ λάβῃ γνώσιν.
- 2) Πρὸς τὴν 'Εφημερίδα ἐ'Ο 'Α-
ραχθός.

Πένδη

Πέθανε τὴν 22.1.1966 ὁ συμ-
πατριώτης μας Α. Παπαγεωρ-
γίου.
Θερμὰ συλλυπητήρια.

Νεκρολογία

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΧΡ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ
Πλήρης ἡμέραν (90 ἐτῶν) ἐξε-
μέτησε τὸ ζῆν τὴν 26.11.65 ἐν
'Αθήναις ὁ 'Αλεξάνδρος Χρ. Κα-
λιακάτσου ἐκ Ναζαίων Νησιῶτης.
'Υπόδειγμα συζύγου καὶ μητρὸς
ἡτύχησε νὰ ἴδῃ τέκνα καὶ ἐγγυ-
νοὺς ἐπιζήλους ἀποκατεστημένα
καὶ νὰ ἀποθῇ ἐν μέσῳ αὐτῶν
καὶ νὰ συνοδευθῇ εἰς τὴν τελε-
ταίαν τῆς κατοικίας, εἰς τοὺς Να-
ζαίους, ὑπὸ τὸν θυγατέρα τῆς,
συγγενῶν τῆς καὶ πλήθος κό-
σμου.

Διεκρίνετο διὰ τὰς πολλαπλὰς
τῆς ἀρετὰς, τὴν ἀπλότητα, τὴν
εὐγένειαν καὶ τὴν ἀπέραντον κα-
λοσύνην τῆς. 'Υπῆρξε μία ἐξαι-
ρητικὴ ο'κοδόσποινα. Παράδειγμα
ἐργατικότητος, ἐντιμότητος καὶ
ἀγάπης. 'Η λαμπρὰ οἰκογενεί-
α τῆς, τὴν ὅποιαν ἐπρόκειτο καὶ ἐ-
ξαυλοχῆσε μετὰ τὰ ἐξαιρετικὰ ἥθι-
κα χάρισματά, εἶναι ἡ μαρτυρία
διὰ τὴν δημιουργικὴ τῆς ἐργα-
σία. Διὰ τὴν ἀρχοντίαν τῆς, τὸ
φιλόξενο πᾶθος τῆς, τὴν ψυχικὴν
τῆς καλωσύνη, ἀπελάμβανε τοῦ σε

ἀ λ λ η λ ε γ γ υ ὄ η ς μεταξὺ
μας.

η) 'Η προσπάθεια γιὰ τὴν ἐρ-
μουργία 'Αδελφοτήτων γιὰ ὅλα
τὰ χωρία τῶν Τζουμέρκων ποὺ
σὰν οργανωμένη δύναμις θὰ ἀπο-
τελοῦν, πιθανόν, τὸν βασικὸ πύ-
ρην τῆς δημιουργίας 'Ομοσπον-
δίας.

θ) 'Η συμβολὴ του στοῦ νὰ ὑ-
πάρῃ τοποῖος στενὴς ἐπαφῆς μετὰ
τὴν ἰδιαιτέρα Πατρίδα.

ι) 'Η ἐκδοσις ἐνὸς Μητρώου
τῶν εὐρισκόμενων εἰς 'Αθήνας καὶ
Πειραιὰ Τζουμερκιωτῶν.

ια) Γενικά πρέπει νὰ δημιου-
ργήσωμε Σύλλογον ζωντανῶν ποὺ νὰ
μπορεῖ νὰ διεκδικῇ καὶ νὰ ἐπιτυγ-
χάνῃ. Πρέπει νὰ ὑπάρχουν κάποτε
καὶ στοῦ χρόνῳ τῆς Πατρίδος
τὰ Τζουμέρκα, καὶ αὐτὸ μόνον
ἐμεῖς ἂν τὸ θελήσωμε θὰ τὸ ἐπι-
τύχωμεν.

Τελειώνοντας, πιστεύω πὺς
ἡ σημερινὴ συνέλευσις θὰ δώσῃ
νέα ὁδηγία στὸ Σύλλογόν μας γιὰ
νὰ εἰμαστε περὶ πάντων γι' αὐτόν.

δασμοῦ, τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτι-
μῆσεως.

Σὲ πέμπομεν στὴν ὑστάτην κα-
τοικίαν μετὰ τὴν αἰσθησὶν τῆς ἀά-
ρατης κοντά μας παρουσίας τῆς
ψυχῆς σου, σεβαστὴ 'Αλέξω, ἀξέ-
χαστη ἀρχόντισσα τῶν Ναζαίων.
'Ας εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ
θὰ σὲ σκεπᾷ.

Αἰωνία σου ἡ Μνήμη.
ΔΗΜ. Κ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ

Ἐπιστολές

Λάβαμε καὶ δημοσιεύομε τὶς
κάτωθι ἐπιστολὲς ἀπὸ τοὺς Πο-
λιτευτὰς τοὺς προσκληθέντας εἰς
τόν χορόν.

Ὁ κ. Ν. Τούμπουρος μάς γρά-
φει:

'Αγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὴν τι-
μητικὴ πρόσκλησιν ποὺ μοῦ ἐκά-
ματε στὴ συνεστ'ασιν τοῦ Συλ-
λόγου σας ἐ'Αδελφότης Νησι-
σιωτῶν "Αραχθός.

Σὰς εὐχομαι ἐγκαρδίως εὐτυχι-
σμένον τὸν καινούργιον χρόνον καὶ
προκοπὴ τῆς 'Αδελφότητός Σας
στοὺς σκοποὺς τῆς.

15.1.1966
ΝΙΚΟΛ. Ζ. ΤΟΥΜΠΟΥΡΟΣ

Δικηγόρος
'Αρτα

Πρὸς τὴν

'Αδελφότητα Νησισιωτῶν
ἐ'Ο "Αραχθός"

'Αξιότιμοι Κύριοι,
Μετὰ μεγάλην χαρὰν καὶ συγκί-
νησιν, ἔλαβα τὴν ἀπὸ 3.12.1965
ἐπιστολήν σας, διὰ τῆς ὁποίας
μοῦ κάμετε τὴν μεγάλην τιμὴν, νὰ
με προσκαλέσετε εἰς τὴν συνε-
στ'ασιν σας τῆς 15ης 'Ιανουα-
ρίου 1966.

Δυστυχῶς λόγοι ἀνώτεροι τῆς
βελήσεώς μου δὲν μοὶ ἐπιτρέπουν
νὰ παρευρεθῶ μαζί σας.

Πιστεύω με ἐλκρινῶς, ὅτι
νοεῶς, θὰ μετέχω, εἰς τὴν ἐπὶ
τῷ Νέῳ "Ετεῖ πατριωτικὴν σας
συνεστ'ασιν.

Ἐν 'Αρτῇ τῇ 10.1.1966
Με ἐλκρινῆ πατριωτικὰ
αἰσθήματα καὶ τῆς δε-
οῦσης ὑπολήψεώς μου

Δ. Γ. ΛΕΚΟΣ
'Ιατρός
'Αρτα

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ,,

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1ην σελίδα)

'Ιουλίῳ, ζητήσας νὰ μὴ ἀναμι-
γνύεται ὁ Σύλλογος στὴν πολιτι-
κή, γιατί αὐτὸ ἀποτελεῖ παράβα-
σιν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐμπό-
διον γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Συλ-
λόγου.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν
ὁ κ. Β. Μπανιάς, μέλος τοῦ Δ.
Συμβουλίου, ὅστις εἰς ἀπάντησιν
πρὸς τὸν κ. Παππάν, εἶπεν ὅτι
τὸ Δ. Συμβούλιον δὲν ἔλαβε οὐ-
δεμίαν πολιτικὴν θέσιν ὑπὲρ ἐνὸς
ἢ ἄλλου κόμματος, ἀλλὰ ἐξέφρα-
σεν τὴν ἐπιθυμίαν γιὰ τὴν ἀπο-
κατάστασιν τῆς Συνταγματικῆς
τάξεως καὶ τὴν καλὴν λειτουργί-
αν τοῦ Συντάγματος, ποὺ ἡ τή-
ρησις κατὰ κύριον λόγον ἀνήκει
σὲ μᾶς ὅλους. Τὰ τελευταῖα λό-

12.1.1966

Πρὸς τὴν
'Αδελφότητα Νησισιωτῶν
ἐ'Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Ζητῶ συγγνώμην ἐπειδὴ ἴσως μὲ
τὰ λόγια μου μερικὰ άτομα νὰ
ἐνθουῶν.

Ζητῶ ὡς μέλος τῆς 'Αδελφότη-
τος, νὰ ἐκλεγῶν δύο ἢ τρία άτο-
μα διὰ νὰ ἐλέγχων τὰ μέλλοντα
νὰ γράφουν στὴν ἐφημερίδα, διό-
τι μερικὰ άτομα ποὺ ἔχουν ξεχά-
σει τὴ ζωὴ τοῦ χωριοῦ, σχολιά-
ζουσιν τοὺς συγχωριανοὺς μας, ποὺ
βρίσκονται ἐκεῖ. Αὐτὸ μὲ λυπεῖ
πᾶρα πολὺ.

Συγκεκριμένως διὰ τὸν τρόπο
ποὺ πίνουν οἱ συμπατριῶτες μας
τὴν μύρτα. Ἴσως ὁ γράφων νὰ
ἤθελε νὰ κἀν χιούμορ. Δὲν νο-
μίζω ὅμως ὅτι εἶναι σωστὸ νὰ
γίνεται χιούμορ εἰς θέματα τῶν
ἀνθρώπων ποὺ μέχρι χθὲς ζούσα-
με μαζί. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν
εἶχε πρόθεσιν νὰ τοὺς προσβάλλῃ
ὅμως ὁ τρόπος ποὺ ἔγραψε τοὺς
προσβάλλε.

Γράφω αὐτὸ σὰν παράδειγμα,
γιατὶ πιστεύω ὅτι ὁ φίλος μου
δὲν θὰ με παρεξηγήσῃ.

Παρακαλῶ τὸ σεβαστὸν συμ-
βούλιον νὰ δημοσιεύσῃ τὸ γράμ-
μα μου ἔὰν τὸ θεωρῇ σωστὸ.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ
Ναυτικός

Κρίσεις καὶ προοπτικές

Ἐν ὄψει νέου διοικητικοῦ συμ-
βουλίου τῆς 'Αδελφότητος, θὰ ἦτο
χρήσιμον νὰ σταθμίσωμεν τὰ ἐπι-
τευχθέντα ἀποτελέσματα καὶ
νὰ προβλέψωμεν ἂν ὑπάρχουν πε-
ριθώρια καὶ δυνατότητες διὰ ἕνα
δῆμα ἀκόμη πιὸ μπροστά.

Σὲ λίγες γραμμὲς βέβαια θὰ
ἦτο ἀδύνατον κανεῖς νὰ ἀναπτύ-
ξῃ τὸ θέμα, ἀλλὰ χάριν τῆς συν-
τομίας θὰ εἴδομεν τὰ σπουδαιό-
τερα σημεῖα.

Ἡ πορεία τῆς 'Αδελφότητος
ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐκαστοῦ
διοικητικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν
θραύχονον δῖον τῆς δύναται νὰ
θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχούσα. Καὶ εἴ-
ναι ἐπιτυχούσα ἂν λάβῃ κανεῖς
ὕπ' ἑμὴν τὰς ἀντιεξόχους πού
συνήτησε ὡς ἑνωσία, ἀλλὰ καὶ
ὡς ὀντότητα. Ὡς ἑνωσία ἡ 'Αδελ-
φότης μένει στιγμῆς δὲν ὄρῃκε
τὴν ἀπαιτούμενη κατανόησιν καὶ
χρειάσθηκε νὰ μοχθήσῃ τὸ ἐκά-

στασιασμένον χειροκροτήματα.
Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ ἐκ-
δοθέν παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου
Ψήφισμα καὶ ἡ Συνέλευσις ἐνέ-
κρινε τὴν πρᾶξιν τοῦ Δ. Συμβου-
λίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως,
λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν πὺς οὐ-
δεμίαν ἀνάμειξιν τοῦ Συλλόγου ὑ-
πάρχει εἰς τὰς πολιτικὰς φα-
τρίδας.

Σὲ συνέχεια ἔλαβον τὸν λόγον
ὁ κ. Τσίπης, ὁ κ. Ι. Διαμάντης,
ὁ κ. Β. Γεωργίου, κάνοντας δια-
φόρους προτάσεις γιὰ τὸ πὺς ὁ
Σύλλογος θὰ γίνῃ ζωντανὸς ὁρ-
γανισμός. (Αἱ ὁμιλίαι τοῦ κ. Ν.
Γεωργιάδου καὶ Α. Ρακοπούλου,
δημοσιεύονται εἰς ἄλλῃ στήλῃ).

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΤΟ Δ. Σ. Καλεῖ σὲ τακτικὴν Γενικὴν συνέλευσιν ὅλα τὰ μέλη
τῆς ἀδελφότητος τὴν 30 'Ιανουαρίου 1966 καὶ ὥρα 9 π.μ.
εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνεστ'ασιν ἀρτοποιῶν Χαρ. Τρικούνη
18 4ος ὁδὸς μετὰ θέματα.

- α) 'Απολογισμὸς ἀπερχομένων Δ. Συμβουλίου.
- β) 'Εκθεσις 'Εξελεγκτικῆς 'Επιτροπῆς.
- γ) 'Εκλογὴ Νέου Δ. Συμβουλίου.
- δ) 'Εκλογὴ ἀντιπροσώπων διὰ τὴν πονηπειρωτικὴν Συ-
νομοσπονδία.

Τὸ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ
Πρόεδρος
Θ. Γεωργίου

Ὁ
Γραμματεὺς
Ι. Λαμπροβασιλῆς

Τὰ μέλη
Α. Οἰκονόμου, Α. Καλιακάτσος, Α. Ρακοπούλος, Γ. Φού-
κας Κ. Καμπέρης.

στοτε διοικητικὸν συμβούλιον
οὕτως ὥστε νὰ γίνῃ κτήμας τοῦ
καθενὸς μέλους ἢ μὴ ἡ ἀξία αὐ-
τῆς. "Όσοι πίστευαν εἰς αὐτὴν
ἀνταποκρίθηκεν λίγα - πολὺ
στὰς ὑποχρεώσεις τους. Μερικοὶ
ἀπὸ ἀπλῶν ὑπονοήσεων (γιὰ τὰ
μάτια ὅπως θὰ λέγαμε) ἔλαβον
μέρος καὶ μετὰ τὴν πρῶτην αἰτίαν
— ἀπεχώρησαν, ζητήσαντες τὴν
διαγραφὴν τῶν. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ
— σὲ μικρὸν χρονικὸν διάστημα
ποτέ δὲν πῶσαν στὴν ἰδέαν τῆς
'Αδελφότητος ἀλλὰ δὲν φτάνει
αὐτὸ, ζητᾶνε καὶ τὴν διαγραφὴν
τῶν διὰ νὰ καταφέρουν πλήγμα-
τα καὶ ὡγαγὰς εἰς αὐτὴν. Ἀλλοὶ
δὲν ἐνώθησαν τί σημαίνει 'Αδελ-
φότης καὶ μετὰ τὴν ἀγνοίαν τους
ἐμείναν στάσιμοι χωρὶς ἐνεργητι-
κὸν οὐτε παθητικὸν. Μερικοὶ ἐνε-
γράφησαν ὡς μέλη διὰ νὰ ἔχουν
τὸ δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐπικρί-
σεως καὶ ὑπόστασις σφοδρᾶς τοι-
αύτης — ἐν ἡ περιπτώσει ἡ 'Α-
δελφότης παραπατοῦσε σὲ ὠρι-
σμένους ἐνέργειας.

Κύριος στόχος αὐτῶν — τῶν
τελευταίων — ἀπετέλεσε ἡ ἐφη-
μερίς τῆς ἀδελφότητος.

Μερικοὶ πάλι δὲν ἔλαβον καθό-
λου ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἀδελ-
φότητα καὶ ὅταν ἐτίθετο ὁ θεμέ-
λιος λίθος ἀπέκλειον ὅτι μετὰ τὸν
λίθον αὐτὸν ἐὰν γίνῃ οἰκοδόμημα
μεγα λοπρεπέστατο, τώρα δὲ ἐπι-
τίθεται κατὰ τῆς ἀδελφότητος
κατηγορούντας αὐτὴν ὅτι σὲ ὅλας
τὰς δραστηριότητας ἀποτυχάνει.

Μερικοὶ δὲν γράφονται μέλη τῆς
ἀδελφότητος διότι ἔχουν προσω-
πικὰς διαφορὰς μετὰ κάποιον χω-
ριανὸν μας ἢ διότι νομίζουν ὅτι
ἀδελφότης, εἶναι ἐκεῖνοι πὺν τὴν
διοκοῦν. Καὶ σὲ ἄλλο ἄρθρον μου
ἐξημεῖωσα ὅτι ἀδελφότης εἴμαστε
ὅλοι μαζί ποὺ θὰ παραμερισθῶν
τὰ πᾶθος τοῦ καθενὸς διότι δὲν ται-
ριάζουσιν σὲ καλλιεργημένους καὶ
κοινωνικοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀδελ-
φότης δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἔχει ἐν-
σκοπὸν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ γού-
στου ἐκάστου μέλους, ἀλλὰ τὴν
ἐπίτευξιν ἀνωτέρας σκοπῶν ἡτοι
τοῦ ἀλληλοδοθητικοῦ καὶ φίλου
προσδευτικοῦ. Ἐκεῖνοι ποὺ συνέ-
λαβον τὴν ἰδέαν τῆς 'Αδελφότητος
ἦσαν καὶ εἶναι ἀνθρώποι χωρὶς
κανένα κέρδος. Τὰ ἐκάστοτε διοι-
κητικὰ συμβουλία ἐργάσθηκαν
σκληρὰ — τὰ περισσοτέρως μέλη
βέβαια — καὶ θὰ ἦτο ἀδίκον νὰ
τοὺς κατηγοροῦμε ὅτι παρεκλίνουσιν
τῶν σκοπῶν τῆς 'Αδελφότητος. Οἱ
ἐπικριτὲς θὰ μπορούσαν νὰ θέσουν
ὑποθέσεις καὶ νὰ ἀναλόδοον
αὐτοὶ τὴν Διοίκησιν τῆς 'Αδελφό-
τητος ἀφοῦ νομίζουν ὅτι δὲν ἀκο-
λουεῖται ἡ πρέπουσα ὁδός. Καὶ
ἂν μερικοὶ δὲν θέλουν νὰ λάβουν
μέρος εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ ξέρουν
ὅτι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐλέγ-
χου τὴν στιγμὴν ποὺ γιὰ αὐτοὺς
ἡ 'Αδελφότης δὲν ἔχει καμιά ἀ-
ξία. Εἴτε καλὰ προχωρεῖ εἴτε
ὄχι, σὲ αὐτοὺς δὲν πέφτει λόγος
νὰ διαμαρτυρῶνται ἀφοῦ βρίσκον-
ται ἐκτὸς ἀγῆματος.

Προκειμένου λοιπὸν, νὰ ἐκλεγῇ
νέον διοικητικὸν συμβούλιον —
καὶ λέγοντας νέον, ἐννοῶ διὰ νὰ
ὕπηρετῃ τὸ νέον ἔτος τῆς 'Α-
δελφότητος — θὰ ἤθελα νὰ ὑπο-
γραμμίσω τὰ ἐξῆς: Δὲν πρέπει
νὰ ἀναπαυθῶμεν εἰς τὰς κατεχο-
μένους δόξας καὶ νὰ σταματήσω-
μεν ἐδῶ. Οἱ σκοποὶ τῆς 'Αδελ-
φότητος θὰ ἐπιτευχθῶν διὰ τοῦ
μόχθου σας καὶ μετὰ τὴν συμπα-
ράστασιν ὅλων ἡμῶν. Ὑπάρχουν
δυνατότητες καὶ περιθώρια νὰ
πραγματοποιηθῶν οἱ περισσοτέ-
ροι σκοποὶ τῆς 'Αδελφότητος διό-
τι ὑπάρχουν πολλοὶ πατριῶτες
μας ποὺ πίστευαν σὲ αὐτὴν
καὶ ὀντότης αὐτῆς αὐξάνει. Χρειά-
ζεται μόνον ἀγῶνας καὶ ἐφ' ὅ-
σον θέσεται ὑποφαιδριότητα πρέ-
πει νὰ γινώριζτε τὰ ἐμπόδια καὶ
εἴσε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργασθῇ-
τε μετὰ μόνην ἀμοιβὴν τὴν ἡθικὴν
ἱκανοποίησιν. Οἱ τίτλοι τοῦ διοι-
κητικοῦ συμβουλίου εἶναι ὑπερῆς
καὶ πρέπει νὰ φαίνεται ἀντάξιον,
οἱ πατριῶτες μας περιμένουν
πολλὰ ἀπὸ σὰς. Κλείσατε τὰ
αὐτὰ σας σὲ δόξας ἐνδεύον τὴν
'Αδελφότητα ἢ καὶ ἀκόμη τὴν μι-
σοῦν. Ὁργανώσατε καὶ πλαισιώ-
σατε τὴν ἐφημερίδα μετὰ ἀρμόζου-
σαν ὕλην. Τὰ παραπάνω καὶ οἱ
ἐπικρίσεις θὰ ὑπάρχουν. Τὸ ἔργον
σας θὰ φανῇ ὅταν ἡ 'Αδελφότης
ἀρχίξῃ νὰ δῖνῃ καρπούς. Δὲν ἔχει
ἀκόμη ἀντίσει καὶ μὴν περιμένω-
μεν καρπούς. Ὅταν οἱ καρποὶ
φανῶν τότε οἱ ἐπικριτὲς καὶ μι-
σητὲς δὲ λητῶν συγγνώμην.
Καὶ θὰ τοὺς τὴν παράσχητε.

ΦΑΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος σέρνει τὸν χορό.

Θὰ ἦταν παράλειψις νὰ μὴν ἀ-
ναφέρωμεν ἐδῶ τὴν παρουσία τοῦ
προέδρου τῆς ἀδελφότητος Κυψέ-
λης κ. Π. Μπαλάφου ὡς ἐπίσης
καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ Δ.

Ἑπαινος σὲ ὅλους ὅσους δοθήσαν
στὴν ὁργάνωσιν τῆς ὥραίας θρα-
κυῆς καὶ ἰδιαιτέρως στοὺς νέους
ποὺ δοθήσαν τὸ Δ. Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος χαιρετᾷ τοὺς προσκεκλημένους.

λὼς πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς δὲν θὰ
γνώριζαν τὸν διπλανὸν τους πὺς
εἶναι ἀπ' τὴν ἰδίαν πατρίδα. Νὰ
μια ἄλλη ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως
τοῦ Συλλόγου. Ἡ γνωριμία υετα
ξύ μας.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ, 'Αγαπητοὶ
Συμπατριῶτες, ὁ Σύλλογος νὰ
γίνῃ ζωντανὸς ὁργανισμὸς καὶ ἀ-
φοῦ εἶναι ἀνάγκη ἡ ὑπαρξίς του,
τότε τίθεται τὸ ἐρώτημα τί πρέ-
πει νὰ γίνῃ;

Σήμερα πέρα ἀπὸ μερικὲς ἐκ-
δηλώσεις, ὅπως ἐκδρομὲς καὶ αὐ-
τὲς ἀποτυχημένες, συνεστ'ασεις
καὶ χοροὺς τίποτε ἄλλο, δὲν εἴ-
ναι ἐκεῖνο ποὺ νὰ φανερώσῃ τὴν
ὑπαρξιν τοῦ Συλλόγου. Πρέπει
νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸ σὲ ὅλους πὺς ὁ
Σύλλογος δὲν ἔχει σὰν μοναδικὸ
σκοπὸν τὴν ὁργάνωσιν ἐκδηλώσεων
ἐκδρομῶν μόνον. Βέβαια καὶ αὐ-
τὰ ἀποτελοῦν ἕνα μέσον ἐπικοι-
νωνίας μας, ἀλλὰ πρωταρχικὰ
σκοπὸς εἶναι ἡ διεκδίκησιν τῶν
δικαιωμάτων μας σὲ κάθε στι-
γμῇ, σὲ κάθε περίπτωσιν γιατί
δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πὺς δὲν
ἔχομε μόνον ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ
καὶ δικαιώματα. (